

af noget tilsvarende Natur omkring i Landet paa en noget lignende Fod. Det er vel nok den Side ved Sagen, der især gør, at man kan beklage sig derover; men der er dog det at bemærke, at naar der fra Aktieselskabernes Udbytte fradrages 4 pCt., kan denne Skat dog ikke ramme særlig haardt. Mere Vægt lægger jeg paa det Spørgsmaal, hvorpaa Opmærksomheden blev henledet af det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds, der talte om Beskatning eller Ikke-Beskatning af kommunale Virksomheder, kommunale Værdier. Her tror jeg, det er aabenbart, at der er en Lakune i Loven. Da det ærede Medlem for Thisted i Gaar talte om den store Værdi af visse Ejendomme i Kjøbenhavns Kommune, afbrød et æret Medlem ham ved at spørge, om der forelaa Bud paa disse Ejendomme efter den Værdi, en Forfatter i et Blad havde anslaaet dem til. Det samme Spørgsmaal, om der forelaa Bud, kunde vi jo have gjort, da vi her fik forelagt Lovforslaget om Kjøbenhavns ny Personbanegaard, idet man jo havde takseret de Grunde, hvorpaa den nuværende Banegaard i Kjøbenhavn ligger, til den høje Værdi, som findes anført i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg tror ikke, at der forelaa noget Bud der, eller at der var nogen Udsigt til at faa disse Grunde betalt efter den Værdi, de der vare beregnede til; det kunde vel saa gaa lige op. Hvad jeg bemærker her, gælder jo ogsaa den Mulighed, man har talt om, at det i Tiden kunde komme dertil, at der i visse Kommuner gennemførtes socialistiske Foretagender, hvorved man gik uden om Skattelovene. Jeg deler ogsaa de Betragtninger, der ere fremførte mod det mindre heldige i den gradvise Gennemførelse af disse Love. Ogsaa jeg tror, at det vilde have været heldigere for de kommunale Myndigheder, Ligningsmyndigheder o. s. v., om man noget hurtigere havde faaet Ende paa disse Loves Gennemførelse. Men alt det, der saaledes kan være at bemærke, tror jeg er af den Natur — og det gælder naturligvis i særlig Grad om det sidste — at der skal Erfaring til, før vi vinde den rette Forstaaelse af alt det, hvorom det her drejer sig.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle Bemærkninger over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), der angreb disse Love saa overordentligt stærkt, som vi, der hørte ham i det forrige Møde, vare Vidne til. Han gjorde

op, hvor mange Procent af Skattebyrden der hidtil havde hvilet paa Landkommunerne, hvor mange Procent der havde hvilet paa Bykommunerne, og hvor mange Procent der i Fremtiden efter disse Love ville blive flyttede fra Landkommunerne over paa Bykommunerne o. s. v., og han drog deraf den Slutning, at det var ikke nogen retfærdig Skat, vi her vare i Begreb med at paalægge. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Naar han kom til dette høje Procenttal, der af den nuværende Skattebyrde hviler paa Landkommunerne, turde det være, at det netop er en Retfærdighedshandling at faa denne Skatteprocent lavere herefter ved at faa en større Skatteprocent over paa Byerne. Jeg tillader mig nemlig at gaa ud fra, at naar det, som vi alle vide, er Hovedprincippet i de foreliggende Love, at vi ved Indførelse af Formue- og Indkomstskat paalægger Skatten i Forhold til den Indtægt og den Formue, de enkelte Skatteydere have, og vi ligeledes for Ejendomsskyldens Vedkommende ligner Skatten efter en forudgaaende Taksation af de enkelte Ejendommers Værdi, saa er det, vi gøre, at forlade et Grundlag, der er uensartet og derfor usikkert, og at gaa over til et Grundlag for Beskatningen her i Landet, der mere og mere kan blive et ensartet og derfor sikkert og retfærdigt Grundlag for Paaligning af Skattebyrde til Staten. Naar det er Tilfældet, og det saa derefter viser sig, at Bykommunerne faa en forholdsvis større Skattebyrde, end de hidtil have haft, medens Landkommunerne faa en mindre Skattebyrde, godtgøres derigenem kun, at vi gaa over til en retfærdig Ordning, der fordeler Skattebyrden i en ganske anden Grad efter Forholdet til Skatteevnen, end den Maade, hvorpaa den hidtil har været fordelt, har ført til. Den Tale, der stadig føres om den Uret, der gennem disse Skattelove vil gøres, erken- der jeg derfor ikke for at være rigtig, tværtimod, den er urigtig. I øvrigt lignede det ærede Medlems Tale jo helt igennem i en ganske overordentlig Grad de Paastande, der den ene Gang efter den anden fremsættes om, hvorledes nogle uberegtiget tjene ganske overordentlig ved Skattelovene, medens andre faa forøgede Byrder. Jeg skal ikke sigte det ærede Medlem for, at det var hans Mening i sit Foredrag at skjule — det vilde heller ikke have nyttet — den forøgede Skat gennem Formue- og Indtægtsskat, som nogle faa, der faa en noget lavere Skat gennem Ejen-